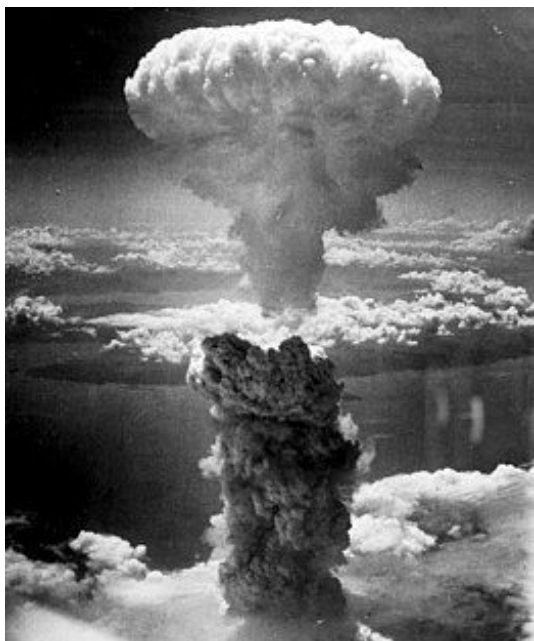

Československý měsíčník

1945

Válka v Evropě končí!

Hitler spáchal sebevraždu a Německo 8. května kapitulovalo. Japonsko se však stále odmítá vzdát, na to reagují Američané se svým plánem shodit na japonské ostrovy atomové bomby. Cílem měla být města Hirošima a Nagasaki. Podle posledních zpráv pojmenovali američtí piloti atomové bomby Little boy a Fat man. Japonsko nakonec podepsalo kapitulaci listinu.

Tisíce lidí vítaly Beneše!

16. května se z exilu do Prahy slavnostně vrátil Edvard Beneš. Nejprve navštívil brněnskou metropoli a pak se vlakem vydal do Prahy, kde byl triumfálně přijat několika tisícovkami lidí. Jeho přijetí ukazuje, jakou podporu českého lidu Beneš má.

Okupace nacistickým

Německem skončila!

Po sérii povstání v českých městech, kdy se lidé otevřeně bouřili proti německému útlaku, došlo k povstání českého lidu 5. května také v Praze. Boje se od Staroměstské radnice přesunuly i do ulice v Celetné nebo k budově Českého rozhlasu. Během povstání byly některé části Prahy bombardovány letadly nebo děly, v jiných

částech vznikaly rozsáhlé barikády. Během povstání zemřelo několik desítek lidí... O čtyři dny později jsme přivítali vojáky Rudé armády, kteří nás přišli osvobodit od německých okupantů. Je vytvořena nová vláda a prezidentem zvolen Edvard Beneš.

Móda, která frčí!

Pro dámy jsou nezbytné rukavičky. Účes zvaný victory rolls je dnes velmi populární, charakterizují ho vlasy stočené do bohatých ruliček rámuje obličej. Pánské módě dominují vestičky a čepice zvané bekovky.

Novinky na hudební scéně

Pokud se chcete držet s dobou, zajděte na swingové orchestry, swing je teď velice populární. Pokud chcete hudbu poslouchat z tepla svého domova, stačí si naladit Československý rozhlas.

Na co zajít do kin

a divadel?

V divadle se můžete těšit na hry Hrátky s čertem, Městečko na dlani nebo Němá barikáda. V kině právě běží české filmy Prstýnek, Rozina sebranec nebo Neviděli jste Bobíka.

Život Jiřího Slámy

Moje jméno je Jiří Sláma. Žiju v Liberci s mámou, tátou a sestrou. Narodil jsem se roku 1939.

Bylo 25. května roku 1943 a za pět dní jsem měl mít narozeniny. Máma s tátou se rozhodli, že je oslavíme v klidu. V nepřítomnosti války. Rozhodli jsme se proto emigrovat do Velké Británie. 26. května jsme tak vyrazili z Liberce a naší záminkou byla obchodní cesta v Nizozemsku. U hranic nás ale zastavili němečtí vojáci a chtěli po nás doklady a povolení opustit Protektorát. To jsme samozřejmě neměli, takže nás zatkli a převezli do koncentračního tábora.

Za jeden rok jsem já, máma a sestra za pomoci odboje utekli. Táta tam zůstal, musel odlákat vojáky, abychom my měli šanci utéct.

Po roce skrývání jsme se dozvěděli, že válka skončila a mohli jsme se vrátit domů...

